

ภาคผนวก ก

- ประวัติ วัตถุประสงค์และนโยบายหลักของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- รายละเอียดอุปกรณ์ต่าง ๆ ของงานวีดิทัศน์และภาพยนตร์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- วิธีการตัดต่อภาพของวีดิโอเทปและวิธีการลงเสียง

สำนักหอสมุด

ประวัติ วัตถุประสงค์และนโยบายหลักของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การส่งเสริมการท่องเที่ยว เกิดขึ้นโดยพระดำริของพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ครั้งทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการรถไฟ ได้มีการส่งเรื่องราวเกี่ยวกับเมืองไทยไปเผยแพร่ในสหรัฐอเมริกา ใน พ.ศ. 2467 ได้มีการจัดตั้งแผนกโฆษณาของการรถไฟขึ้นทำหน้าที่รับรองและให้ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาประเทศไทย รวมทั้งการโฆษณาเผยแพร่ประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศ มีสำนักงานตั้งอยู่ที่กรมรถไฟเชิงสะพานพวงศั ต่อมาได้ย้ายมาตั้งที่สถานีรถไฟหัวลำโพง เมื่อพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธินทรงย้ายไปดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม งานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ย้ายไปอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมด้วย แต่ยังคงทำงานร่วมกับกรมรถไฟ มีสำนักงานตั้งที่ถนนเจริญกรุง หน้าไปรษณีย์กลาง

การส่งเสริมการท่องเที่ยวได้เริ่มขึ้นอย่างชัดเจนใน พ.ศ. 2479 เมื่อกระทรวงเศรษฐกิจเสนอโครงการบำรุงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศสยามต่อคณะรัฐมนตรี โดยเสนอแผนและวัตถุประสงค์ของการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 3 ประการคือ

1. งานโฆษณาชักชวนนักท่องเที่ยว
2. งานรับรองนักท่องเที่ยว
3. งานบำรุงสถานที่ท่องเที่ยวและที่พัก

ในการเสนอโครงการ กระทรวงเศรษฐกิจได้เสนอให้จัดเป็นรูปของสมาคมการท่องเที่ยว คณะรัฐมนตรีประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2479 มีมติรับหลักการของการบำรุงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่ไม่รับหลักการในการจัดตั้งให้เป็นรูปสมาคม ได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ดำเนินงานโดยให้กระทรวงเศรษฐกิจเป็นเจ้าของเรื่อง กระทรวงเศรษฐกิจได้มอบงานนี้ให้กรมพาณิชย์เป็นผู้จัดทำ เพราะกรมพาณิชย์มีแผนกส่งเสริมพาณิชย์และท่องเที่ยวอยู่แล้ว กระทรวงเศรษฐกิจได้ดำเนินการเรื่องนี้ต่อมาจนเมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดขึ้น และสำนักงานถูกกระเปิด จึงเลิกกิจการไปชั่วคราว

เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2492 คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นควรปรับปรุงหน่วยงานท่องเที่ยวขึ้นใหม่ จึงได้มีมติให้กรมโฆษณาการยกร่างโครงการปรับปรุงหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยว เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาในการประชุมเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2492 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กรมโฆษณาการพิจารณาส่งเสริมการท่องเที่ยว กรมโฆษณาการได้ทำความตกลงกับกระทรวงเศรษฐกิจ ซึ่งในสมัยนั้นมีชื่อว่า กระทรวงพาณิชย์และคมนาคม ขอโอนกิจการส่งเสริมการท่องเที่ยว

เที่ยวจากกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมมาอยู่กับกรมโฆษณาการ สำนักนายกรัฐมนตรี และให้เรียก ส่วนงานนี้ว่า “สำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว” ใช้งบประมาณของกรมโฆษณาการเป็นงบประมาณค่าใช้จ่ายของสำนักงานนี้ ต่อมากรมโฆษณาการได้พิจารณาเห็นว่ากิจการส่งเสริมการท่องเที่ยวกำลังตื่นตัวในประเทศไทยมาก จึงได้จัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีฐานะเทียบเท่า กอง เรียกว่า “สำนักงานท่องเที่ยว” โดยพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการกรมโฆษณาการใน สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2493

ในพ.ศ. 2501 เมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ไปพักรักษาตัวอยู่ ณ โรงพยาบาลวอลเตอร์รีด สหรัฐอเมริกา ได้ศึกษากิจการท่องเที่ยวด้วยความสนใจ และได้ดำริที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างจริงจัง ในปีต่อมาเมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มี ประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดแบ่งส่วนราชการกรมประชาสัมพันธ์ พ.ศ. 2502 โดยตัด “สำนักงานท่องเที่ยว” ออกแล้วจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การอิสระเรียกว่า “องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” มีชื่อย่อว่า “อ.ส.ท.” โดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2502

ในระยะแรกสถานที่ทำการขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้อาศัย อาคารของกรมประชาสัมพันธ์เป็นสำนักงาน ต่อมาได้ย้ายมาเปิดสำนักงาน ณ สำนักงาน ถนนศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2503 ได้ประกอบพิธีเปิดองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2503

องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2502 นั้น มีหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ ต่อมาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ขยายตัวอย่างกว้างขวางรวดเร็ว จำเป็นต้องปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ อ.ส.ท. ให้มีขอบเขตการปฏิบัติงานกว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการพัฒนา อนุรักษ์ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และการส่งเสริมเผยแพร่ จึงได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อให้หน่วยงานการท่องเที่ยวของรัฐมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนาส่งเสริมเผยแพร่และดำเนินกิจการ เพื่อเป็นการริเริ่มให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนคุ้มครองให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวด้วย สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งทำหน้าที่รัฐสภาในการประชุมครั้งที่ 41 วันศุกร์ที่ 20 เมษายน 2522 ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับแล้ว ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่ผ่านการพิจารณา ส่วนพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ผ่านการพิจารณาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 96 ตอนที่ 72 วันที่ 4 พฤษภาคม 2522 จัดตั้ง “การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” ขึ้น มีชื่อย่อว่า “ททท.”

เนื่องจากการประกอบธุรกิจนำเข้าและอาชีพนักเทศก์ได้มีการขยายตัวเป็นอันมาก จำเป็นจะต้องมีกฎหมายกำหนดมาตรฐานในเรื่องนี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แล้วเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเข้าและนักเทศก์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งทำหน้าที่รัฐสภาออกเป็นพระราชบัญญัติธุรกิจนำเข้าและนักเทศก์ พ.ศ.2535 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109 ตอน 25 ลงวันที่ 19 มีนาคม 2535 ซึ่งมีผลใช้บังคับตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม 2535 เป็นต้นไป และให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทำหน้าที่ส่งเสริมและควบคุมการประกอบธุรกิจนำเข้าและอาชีพนักเทศก์ให้เป็นระเบียบและได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อประโยชน์ของบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีดังนี้ คือ

1. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนการประกอบอาชีพของคนไทยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. เผยแพร่ประเทศไทยในด้านความงามของธรรมชาติโบราณสถานโบราณวัตถุ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา และวิวัฒนาการของเทคโนโลยี ตลอดจนกิจการอย่างอื่นอันจะเป็นการชักจูงให้มีการเดินทางท่องเที่ยว
3. อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
4. ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความเป็นมิตรไมตรี ระหว่างประชาชนและระหว่างประเทศ โดยอาศัยการท่องเที่ยว
5. ริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยว และเพื่อพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยว

เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงได้วางนโยบายหลักเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานไว้ดังนี้ คือ

1. ส่งเสริมชักจูงให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเดินทางมาสู่ประเทศไทย เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าเพิ่มทุนเศรษฐกิจส่วนรวม โดยริบด่วน
2. ขยายแหล่งท่องเที่ยวให้กระจายไปในท้องถิ่น เพื่อเป็นการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวให้ถึงประชากรในทุกภูมิภาค
3. อนุรักษ์และฟื้นฟูสมบัติวัฒนธรรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คงความเป็นเอกลักษณ์ของไทยไว้ด้วยดีที่สุด

4. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานที่ดี เพื่อสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนให้มากขึ้น
5. เพิ่มความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ให้สามารถเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางต่าง ๆ ในประเทศไทย ด้วยความมั่นใจในความปลอดภัยของร่างกายและทรัพย์สินของตนและหมุ่คณะ
6. ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยภายในประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและเยาวชน เพื่อเป็นการเพิ่มสวัสดิการด้านการท่องเที่ยวให้แก่คนไทย
7. สร้างกำลังคนที่เป็นคนไทยเข้าทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มากที่สุด
8. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม อันเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

รายละเอียดอุปกรณ์ต่าง ๆ ของงานวิดิทัศน์และภาพยนตร์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

อุปกรณ์ต่าง ๆ ของงานวิดิทัศน์และภาพยนตร์ แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. อุปกรณ์ในห้องบันทึกเสียง มีอย่างละ 2 ชุด ได้แก่

- เครื่องผสมเสียง (AUDIO-MIXER)
- ไมโครโฟน
- เทปแบบบริล (REEL) และคาสเซ็ทเทป (CASSETTE TAPE)
- เครื่องบันทึกเสียง (DIGITAL AUDIO TAPE-DAT)
- เครื่องเล่นแผ่นเสียง (TURN TABLE และ AUDIO DISC)
- เครื่องปรับแต่งเสียง (EQUALIZER)
- เครื่องขยายเสียงและลำโพง

2. อุปกรณ์ในห้องวิดิโอ แยกออกเป็นอุปกรณ์ชุดถ่ายทำและอุปกรณ์ชุดตัดต่อ

สำหรับอุปกรณ์ชุดถ่ายทำ ได้แก่

-กล้อง ซึ่งใช้ได้กับเทปวิดิโอระบบต่าง ๆ และอุปกรณ์เสียงที่ติดอยู่กับกล้อง เช่น ไมโครโฟน

- เทปวิดิโอ ระบบยูเมติก (U-MATIC) และระบบซูเปอร์วีเอชเอส (SUPER VHS)
- อุปกรณ์ไฟ มีทั้งระบบที่ใช้ไฟบ้าน (AC) และระบบที่ใช้ไฟจากแบตเตอรี่ (DC)

ส่วนอุปกรณ์ชุดตัดต่อ มีดังนี้

- เครื่องตัดต่อเทป (EDIT CONTROL)
- เครื่องตัดต่อภาพที่สามารถทำภาพจาง ภาพจางซ้อน ฯลฯ ได้ (SWITCHER)
- เครื่องทำภาพพลิกแพลง (EFFECT CONTROL)
- เครื่องทำตัวหนังสือสำหรับซ้อนเข้าไปในภาพ (CHARACTER GENERATOR)
- จอภาพ (MONITOR)
- อุปกรณ์ตรวจสอบสัญญาณ (WAVE FORM MONITOR)
- อุปกรณ์เสียง มีเหมือนกับอุปกรณ์ในห้องบันทึกเสียงทุกอย่าง แต่มีชุดเดียว

3. อุปกรณ์ก๊อปปี้ (COPY) และเปลี่ยนระบบเทปโทรทัศน์ ประกอบด้วย

-เครื่องเล่นวิดิโอเทปที่ใช้ได้กับเทปวิดิโอระบบต่าง ๆ เช่นเทประบบยูเมติก (U-MATIC) ระบบซูเปอร์วีเอชเอส (SUPER VHS) ระบบวีเอชเอส (VHS) ฯลฯ ประมาณ 30 เครื่อง

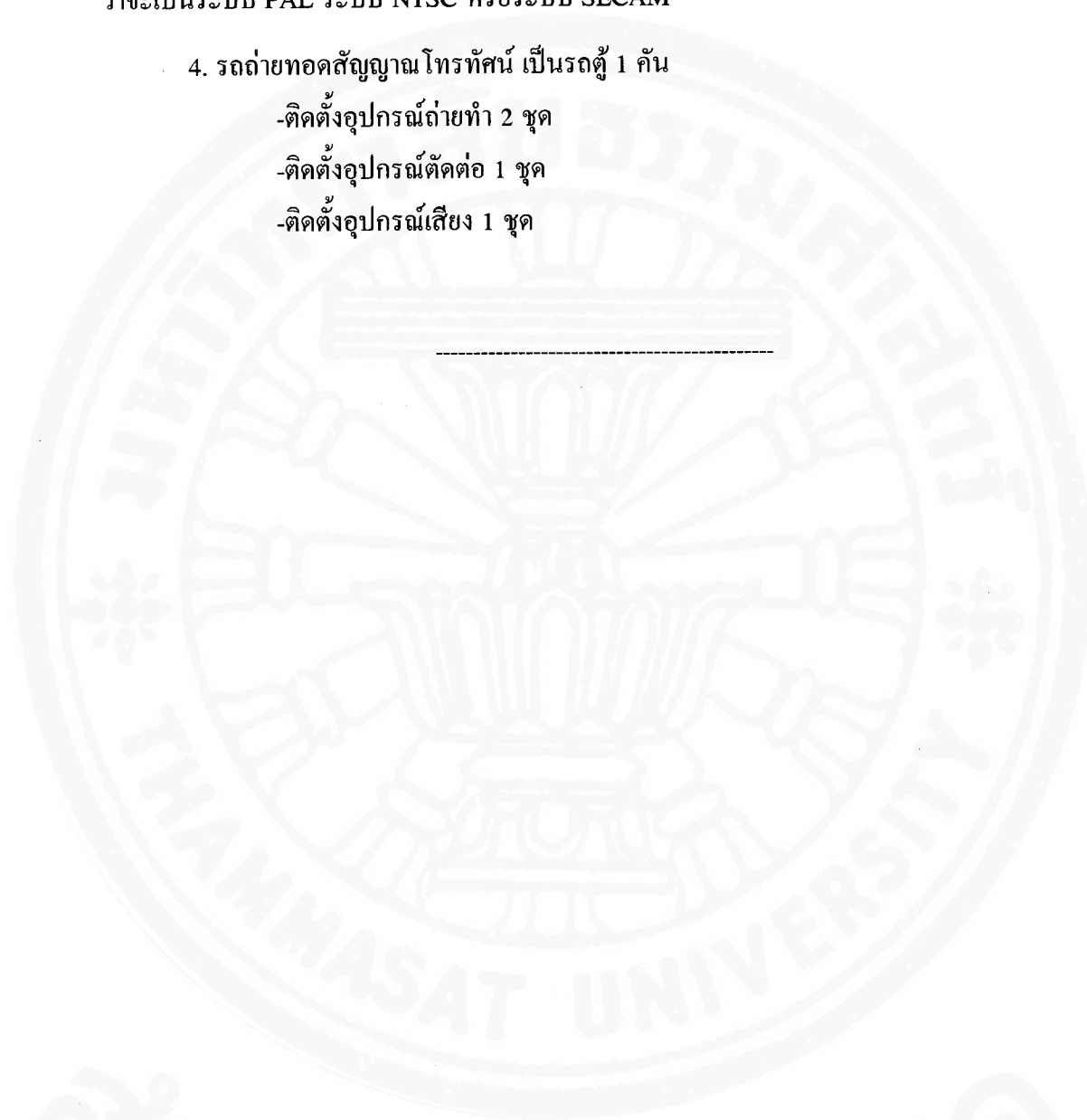
-เครื่องเปลี่ยนระบบเทปโทรทัศน์ 1 เครื่อง สำหรับแปลงระบบเทปโทรทัศน์ ไม่
ว่าจะเป็นระบบ PAL ระบบ NTSC หรือระบบ SECAM

4. รถถ่ายทดสอบสัญญาณโทรทัศน์ เป็นรถตู้ 1 คัน

-ติดตั้งอุปกรณ์ถ่ายทำ 2 ชุด

-ติดตั้งอุปกรณ์ตัดต่อ 1 ชุด

-ติดตั้งอุปกรณ์เสียง 1 ชุด

ชำนาญการหอสมุด

วิธีการตัดต่อภาพของวีดิโอเทปและวิธีการลงเสียง

การตัดต่อภาพของวีดิโอเทป

การตัดต่อวีดิโอเทปไม่เหมือนกับการตัดต่อภาพยนตร์ การตัดต่อภาพยนตร์ใช้วิธีการตัดฟิล์มส่วนที่ไม่ต้องการทิ้งไป แล้วนำฟิล์มส่วนที่ต้องการมาเรียงลำดับเข้าด้วยกันตามบทภาพยนตร์ แต่การตัดต่อวีดิโอเทป ไม่ใช้วิธีตัดเทปออกแล้วนำมาต่อกันเหมือนภาพยนตร์ เพียงแต่เลือกภาพจากวีดิโอเทปที่บันทึกภาพไว้ แล้วถ่ายทอดภาพที่เลือกแล้วลงในวีดิโอเทปม้วนใหม่ เรียงลำดับตามบทภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์ทั้งเรื่อง

การตัดต่อวีดิโอต้องมีเครื่องเล่นเทปที่ถูกบันทึกภาพ 1 เครื่อง เรียกว่า เครื่องเล่นเทป (PLAYER) อีกเครื่องใช้บันทึกภาพเทปต้นฉบับ เรียกว่า เครื่องบันทึกเทป (RECORDER) ทั้งสองเครื่องมีสายเคเบิลถ่ายโยงสัญญาณภาพและเสียง โดยผ่านแผงควบคุมที่สามารถควบคุมการเล่นเดินหน้า ถอยหลัง ค้นหาภาพ หยุดนิ่ง ถอยกลับของเครื่องเล่นทั้งสองได้ การตัดต่อวีดิโอเทปต้องตั้งภาพทั้งในเครื่องเล่นเทปและเครื่องบันทึกเทป เป็นการกำหนดตำแหน่งของภาพที่เลือกในเครื่องเล่นเทปกับตำแหน่งที่ต้องการให้บันทึกภาพลงในเครื่องบันทึกเทป เมื่อตั้งภาพที่ต้องการตัดต่อแล้ว กดปุ่มตัดต่อ (EDIT) สัญญาณจากเทปในเครื่องเล่นจะถ่ายโยงลงเทปต้นฉบับในเครื่องบันทึก โดยผ่านแผงควบคุม

ปัจจุบันนี้การตัดต่อวีดิโอเทปตัดต่อโดยใช้เครื่องตัดต่ออิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRONIC TAPE EDITING) ซึ่งมีชื่อว่า เครื่องควบคุมการตัดต่อ (AUTOMATIC EDITING CONTROL UNIT-AECU) เป็นเครื่องที่ให้ความสะดวกในการตัดต่ออย่างมาก ตัวอย่างเช่น ไม่ต้องไปตั้งภาพที่เครื่องเล่นเทปครั้งหนึ่ง แล้วจึงตั้งภาพที่เครื่องบันทึกเทป เพราะเครื่องควบคุมการตัดต่อสามารถตั้งภาพจากเทปบันทึกภาพและเทปต้นฉบับได้ในเครื่องเดียวกัน ตัดต่อภาพที่ตั้งไว้ได้ทันที (AUTO EDIT) ภาพก่อนการตัดต่อจริงได้ จะปรากฏเป็นภาพที่ตัดต่อแล้วในจอภาพ ฯลฯ สำหรับการถ่ายภาพเทคนิคและภาพพลิกแพลงอื่น ๆ กับภาพในวีดิโอเทปทำได้ง่ายและทำได้หลายอย่างตามความต้องการ โดยใช้อุปกรณ์อื่น ๆ เช่น เครื่องควบคุมเทคนิค (EFFECT CONTROL) เครื่องพิมพ์ตัวหนังสือสำหรับซ้อนเข้าไปในภาพ (CHARACTER GENERATOR) ฯลฯ

การลงเสียง

เทปบันทึกภาพแบบยูแมติก มี 2 ร่องเสียง (AUDIO TRACK) คือ ช่องเอและช่องบี แต่เรียกง่าย ๆ ว่า ช่อง 1 และช่อง 2 สำหรับภาพยนตร์สารคดีท่องเที่ยว มีเสียงที่ต้องบันทึกลงในวีดิโอเทป 3 เสียงด้วยกันคือ เสียงบรรยาย เสียงดนตรีและเสียงประกอบ

การผสมเสียง เริ่มจากการอัดเสียงบรรยายลงในช่อง 1 ก่อน จากนั้นจึงใส่เสียงประกอบลงในช่อง 2 แล้วนำช่อง 1 กับช่อง 2 มาผสม (MIX) กัน ส่วนเสียงดนตรีต้องใส่เสียงลงในเทปอีกม้วนหนึ่ง จึงค่อยนำมาผสม (MIX) กับเสียงบรรยายและเสียงประกอบที่ผสมกันก่อนหน้านี้แล้ว เพื่อให้ได้เส้นเสียงหนึ่งเส้น เมื่อได้เส้นเสียงที่บันทึกรวมกันแล้วในเทป จึงนำมาอัดลงในเทปบันทึกภาพต้นฉบับที่ตัดต่อไว้เรียบร้อยแล้ว หรืออาจตัดต่อภาพตามเสียงที่บันทึกเรียบร้อยแล้ว เพื่อให้ภาพยนตร์วิดีโอที่สมบูรณ์ครบทั้งภาพและเสียง

